

Posudek oponenta bakalářské práce

Lenka Šlégrová: *Role mezinárodních nevládních organizací v Kimberley Process*

Lenka Šlégrová si vybrala dle mého soudu obtížné téma, jelikož role NGO se obecně hodnotí velmi obtížně, či přesněji – hodnocení vyžaduje velké množství pramenů pokrývajících různé aktéry v dané problematice, aby se zabránilo zaujatosti zdrojů a snaze každého aktéra zveličovat právě svůj podíl na pozitivně přijatém výsledku a naopak bagatelizovat podíly ostatních. Bohužel, to se autorce ne vždy daří.

Autorka si v úvodu jasně stanovila cíl v odpovědi na výzkumnou otázku „Jakou roli hrají mezinárodní nevládní organizace při řešení konfliktů spojených s těžbou diamantů v Africe?“, v závěru pak zase píše, že „Úkolem práce bylo popsat, do jaké míry nevládní organizace ovlivnily formování a fungování tohoto systém.“ (s. 46), což dle mého názoru není to samé. Obecně bych ani neslučoval „řešení konfliktů“ s otázkou diamantů, jelikož podle většiny studií byly diamanty spíše jakýmsi palivem konfliktů, ne původní příčinou, na kterou je třeba se zaměřit, aby se konflikt vyřešil, čímž však netvrdím, že by snaha regulovat ilegální vývoz diamantů nebyla pro ukončení konfliktů důležitá, naopak.

Celkové uchopení konfliktního aspektu v rámci daného tématu považuji za nešťastné již od teoretické části. V té se autorka zabývá definicí krvavých diamantů, konflikty a nevládními organizacemi. Podkapitola o konfliktech však v kontextu práce působí zbytečně, jelikož se nevztahuje k roli diamantů v konfliktech, zvláště v těch vnitrostátních, kteréžto téma je hojně zpracováno v odborné literatuře, a nebylo by proto problém jej do teoretické kapitoly začlenit. Celá podkapitola navíc vychází téměř výlučně z jediného zdroje, nadto přehledového a nepříliš aktuálního (Waisová 2009). Propracovaně nepůsobí ani podkapitola „Konstruktivismus a nevládní organizace“, kde postrádám lepší napojení na zkoumané téma, snad kromě tvrzení, že NGO jsou aktéry MV (v tomto ohledu bych se autorky rád zeptal, proč si nevybrala spíše různé „(neo)liberální“ přístupy, které se roli NGO zevrubně věnují). Již zmiňovaná nekritičnost v přejímání názorů jediného autora, nadto hned na několik stránek, se bohužel týká celé práce (kromě zmiňované Waisové v první řadě např. F. Biery). Poslední moji výtku k obsahové stránce práce představuje její předvídatelnost a jistě dávka malý prsto

věnovaný současnému dění či výhledu do budoucna, který autorka (opět nekriticky) v závěru přijímá od zmiňované Biery.

Po formální stránce má práce k dokonalosti daleko – často se v ní vyskytuje neshoda podmětu s přísudkem, chyby v interpunkci, vychýlené větné vazby, opakování stejných tvrzení, místy slabší návaznost textu či nevhodné formáty nadpisu schémat.

I přes výše uvedené výhrady se však domnívám, že autorka ve své bakalářské práci prokazuje schopnosti, které se od bakalantů vyžadují, a proto ji navrhuji k obhajobě.

V Českém Meziříčí 11. 8. 2016

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.